

Bülten

İZMİR BAŞEPISKOPOSUĞU

NİSAN

2024

15

1

İTİRAF/TÖVBE GİZEMİYLE BARIŞMA HAKKINDA DÜŞÜNCELER

Hristiyan Yaşamında Günahların İtirafının Önemi.

Peder Robert İtirafın önemini göz ardı etmenin, günahın kişisel hayatımızdaki yıkıcı etkisinin yanı sıra toplum üzerindeki yıkıcı etkisini de ortaya koymak olacağını belirterek konuşmasına başladı. Günah vardır ve kötü olmasının yanı sıra herkesi incitir. Gazete, televizyon, bildiri ve bültenlerdeki yayınlar haberlerle doludur ve savaş, şiddet, baskı, sömürü, nefret, intikam gibi içeriğe sahiptir. Ayrıca, bencillik ve açgözlülük toplumsal adaletsizlik, eşitsizlik ile pek çok insanın yoksulluk ve açlık çekmesine neden olur. Bu yüzden, suçluluk ve kötülük duygusunun ruhumuzu nasıl yaraladığını, özgürlüğümüzü nasıl kısıtladığını, insani ve ruhsal gelişimimizi ne şekilde engellediğini, mutluluk ve huzurumuzu nasıl yok ettiğini iyi anlamamız gerekiyor.

Ancak Peder Robert, bu dünyada kötülükten çok daha büyük bir gerçekliğin daha var olduğunu, bunun da Allah'ın merhametinin yaşanması olduğunu söyledi. Bu da, papaz aracılığıyla verilen Allah'ın bağışlayıcılığı bize ulaştığında, Allah tarafından sevildiğini hissetmenin sevincidir. Kişiyi sevgiyle 'içten' iyileştiren iyiliğin hissettirdiği huzurdur. İtiraf ve Barışma Gizemi bizi değiştirir ve paha biçilemez huzurun kaynağı olur. Bu etkili lütuf sayesinde Rab sonsuz sevgisi ve merhametiyle hayatımıza girer. İsa'nın Samiriyeli kadınla buluşmasından felçliyi iyileştirmesine, zina yapan kadının

affedilmesinden arkadaşı Lazarus'un ölümü karşısında göz yaşlarına kadar tüm hayatı boyunca görülür. Hepimiz hayatımızda zayıflıklarımız, kusurlarımız, korkularımız, günaha olan eğilimlerimiz ve sıkıntılarımız nedeniyle Allah'a yaklaşmaya ve onun bu şefkatli yakınlığına muhtacız. Aziz Pavlus, bu deneyimi şöyle anlatıyor: "İçimde iyilik arzusu var ama bunu gerçekleştirme yeteneği yok, aslında istediğim iyiliği değil de istemediğim kötülüğü yapıyorum" (Rom. 7:18). İç çatışmadan doğan çağrı budur: "Beni bu ölüme mahkum bedenden kim kurtaracak?" (Rom. 7:24). Bağışlanma gizemi günahkar olduğumuzda ilahi lütfun iyileştirici gücüyle defalarca bize yardıma gelir ve kalplerimizi yeniler, Hristiyan olarak inancımızı yaşamak konusunda hayatımıza kutsallık katar.

İsa'nın bize sunduğu merhametle karşılaşmamız, yüreğin ve hayatın dönemlerine saygı göstererek çeşitli aşamalardan geçer. Başlangıçta, müjdeyi yani İsa'nın çağrısını dinlemek önemlidir. "Zaman doldu ve Allah'ın Krallığı yaklaştı, tövbe edin ve Müjdeye inanın" (Mk. 1:15). Bu sözü işittiğimizde ve tüm yüreğimizle bize seslenene karar verip karşılık verdiğimizde, en büyük armağana doğru giden yola koyulmuşuz demektir, Aziz Pavlus'un dediği gibi: "Size Mesih'in adıyla yalvarıyoruz: Rab ile barışın" (2 Kor. 5:20). Barışma Rabbe ihanet eden ya da onunla olmayı reddeden kişinin zayıflığında ona yardım etmek ve onu hem Rab hem de Kilise ile barıştırıp Kutsal Ruh'un gücüyle yeni bir kişi olmasını sağlayan Kilisenin hizmeti aracılığıyla Mesih ile karşılaşmadır. Genel olarak papazın huzurunda kişinin yapmış olduğu hataları dile getirmesi şeklinde anlaşılan Konfesyonda, aynı zamanda da alçakgönüllülükle tövbe eder, bizden önce gelen ve bize eşlik eden ilahi sevgiyi de överiz ve sonunda kendimizi özgürleştiren ve kurtaran bağışlamaya açarız.

Rahibin bağışlama sözleriyle, tövbe eden günahkarı kabul eden ve onu Peder'iyile barıştıran Mesih'in kendisidir ve onu Kutsal Ruh'un armağanında Kilisenin canlı üyesi olarak yeniler. Rab ile barışınca, Kutsal Üçlü Birliğin yaşam sağlayan birlikteliğinin parçası oluruz ve bu yeni hayatın lütfunu içimize alırız, bunu da sadece Rab bizim yüreğimize doldurabilir: bu şekilde bağışlanma gizemi her kimin adına bahşedilmişse onunla, Peder, Oğul ve Kutsal Ruh ile olan ilişkimizi yeniler. Sunulan ve alınan armağanın sevinci ve güzelliği müsrif oğul benzetmesindeki Baba'nın şu sözleriyle öyle iyi ifade edilmiştir ki, "kutlamalı ve sevinmeliyiz, çünkü benim oğlum ölmüştü ama hayata döndü, kaybolmuştu ama şimdi bulundu" (Lk. 15:24).

Peder Robert Bondea, OFMCap.

Yağların Kutsanması Ayini, Kilise Takviminde yer alan önemli büyük kutlamalardan biri olup her yıl Kutsal Hafta içindeki Perşembe günü ya da başka bir günde kutlanır. Bu ayın sırasında kutsal gizemler ve törenler için kullanılacak olan yağlar kutsanır ve takdis edilir.

Başepiskopos Martin Kmetec OFMConv. bu yıl imanlılara seslenerek kutsal gizem törenlerinde kullanılacak olan yağların takdisi için toplandıklarını söyledi. Katolik imanlıların hayatlarında Kutsal Gizemlerin ve törenlerin özel, ruhani etkileri vardır. Tüm Kutsal Gizemler İsa Mesih'in ölümü ve dirilişinden ortaya çıkmıştır. İlk olarak, *hasta ve Katekümenlerin yağlarını takdis edeceğim*. Hasta yağı, Kutsal Gizemlerden hastaların kutsanması için kullanılır. Aziz Yakup, Hasta Yağının kullanımına dair şahitlik eder, yağ hasta kişinin bedeni ve ruhuna şifa olmasını sağlarken kötülüğe cesaretle dayanmasını, onlara karşı mücadele etmesini ve günahlarının bağışlanmasını elde etmesini sağlar.

Daha sonra, Katekümenlerin vaftizi için kullanılacak olan yağlar Kiliseye Paskalya günü kabul edilerek kutsanır. Vaftizden önce, Katekümen yağı vaftiz adayının yeniden yaşama kavuşacağı kaynağa gitmeden önce kötülüğü ve günahı reddetme gücünü sağlar.

İlk iki yağın kutsanmasının ardından *kutsal Krizma yağının* takdisi yapılır. Bu yağ Vaftiz, Güçlendirme ve papazlığa atanma töreninde diyakoz, rahip, papaz ve episkopos olacaklar için kullanılır. Bu yağ ayrıca sunağın ve kiliselerin takdisi için de kullanılır. Yağ özünde zeytin yağ olup kokulandırmak için balsam eklenerek karışım elde edilir. Tüm bu yağlar bizim kurtuluşumuz için kutsanacaktır, başka bir deyişle ruhlamızın kurtuluşu için. Bu özel Efkaristiya Ayini bize Kilisenin Kutsal Gizemlerini hatırlatan hepimizin kurtuluşuna hizmet eden dini törendir. Bugün özel bir şekilde papazların adanma törenlerini de kutluyoruz. Bugün onlar için kutladıkları bayram günüdür. Hepimizin onlara çok ihtiyacımız var. Bu nedenle, gelin onlar için hep beraber dua edelim. Her

zaman onlara destek olalım. Sizde izininizle onlara şimdi birkaç şey söylemek istiyorum.

Sevgili kardeşlerim (Papazlar)

Bugün İzmir Başepiskoposu olarak, büyük bir minnetle, geçmişte de kilisemize hizmet etmiş olan tüm erkek ve kız kardeşlerimin her birine yakın olmak istiyorum: Onursal Episkopos Mons. Ruggero Franceschini, Mons. Lorenzo Piretto, tüm papazlar, rahibeler ve episkoposluk bölgemizde hizmet eden tüm imanlılar. Onları anıyor ve daha şimdiden ebedi yaşama sahip olsalar da hepsine dualarımızı ediyoruz. Kiliseye adanmış siz rahibe kız kardeşlerim, erkek kardeşlerim papazlar, rahipler; ve bugün Kilisemize hizmet eden kardeşlerim; sevgiden ve imandan kaynaklanan sunduğunuz karşılıksız hizmet en paha biçilemez hazinedir, öyle ki Mesih kendisi aramızdaki varlığının anlamlı işaretini bizlere bıraktı; hepimize minnettarlığımı belirtmek istiyorum. Bu birliğimizin anlamı bizim Mesih'te bir olmamız demektir.

Papaz olan kardeşlerim, sizlere papazlık hizmetiniz için, Allah'ın halkı için hizmetinizde Kutsal Gizemleri yerine getirdiğiniz için, yaptığınız tüm fedakarlıklar için özel olarak teşekkür etmek istiyorum. Bu akşam beraber olduğumuz için teşekkür

ediyorum, farkındalığımız için teşekkür ediyorum çünkü bu şekilde Efendimiz İsa ve havarilerinin son yemekte yaptıkları gibi biz de Rabbin sofrasının etrafında toplandık. Başepiskoposluğumuzda, burada papazlık çağrınızı yaşadığımız için teşekkür ederim. Küçük ama sayısız pek çok şahit ve şehidin imana tanıklık ettikleri bu yer zengin bir mirasa sahiptir.

Çağrımız Allah'ın saf armağanıdır. Bunun sebebi bizim yeteneğimiz değildir. Bizim zekamız da değildir. İçimizde var olan gücümüz değildir; çağrımızın nedeni bizim mükemmelliğimiz değildir. İlahi çağrı, Mesih'in armağanıdır, tıpkı iman ve erdemin olduğu gibi. Çağrımız tarih içinde Mesih'in pek çok öğrencisini davet ettiği gibi bizi de davet ettiği ve bize bahşettiği armağandır. Aziz Pavlus, Filipililere Mektubunda Mesih'in kendisini aldığı, tuttuğunu, ele geçirdiğini söyler (Flp. 3:12). Mesih bizi kendisine aldı. Bizim ona verdiğimiz karşılık bizim Mesih'e olan sevgimizdir çünkü onun bizim için olan büyük sevgisini keşfettik. Rab ile olan her derin ilişkide onun sevgisinin keşfedilmesi bulunur. Bizim papaz olarak çağrımız bize verildi, çünkü hayatımızda başaracağımız bütünlüğün yolunun onda olduğunu hissettik. Biz bu çağrıya uyduk ve takip ettik. Mesih ile beraber onun rahipliğini paylaşmayı arzuladık. Ve Mesih'i de kız ve erkek kardeşlerimizle paylaşmak istedik.

Hergün kendimize şunu sormalıyız, hayatımda onunla bütünlük var mı, hayatım onun varlığıyla kutsanmış mı? Çağrıma sadık mıyım? Bunun için elimden geleni yapıyor muyum, yoksa hayatımı gökten gelecek olan mucizeler ve işaretleri bekleyerek boşa mı harcıyorum? Her zaman uyanık kalmalıyız, bize sonsuza dek verilmiş olan armağanın farkında olmalıyız! Ve o zaman şunu anlamam gerekir, bu armağan sadece bana ait değildir, paylaşılmak için bana verildi, kız ve erkek kardeşlerim için yaşansın diye bana verildi. Papaz olarak hayatımızın kalitesi en kıymetli hazinemizi toprak kaplarda giyiniyor olduğumuzun bilincinde olmamıza bağlıdır. Aziz Pavlus'un ifade ettiği şekilde: "Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz" (2 Kor. 4,7)

İsa havarilerin beklentilerini tamamen boşa çıkardı. Bizimkilere de hayal kırıklığı yaratarak aynı yapıyor. Şayet onu takip etmeyi arzuluyorsak, onu haça gerildiği, ve ölümden dirildiği yere kadar, Kudüs'e kadar takip etmeliyiz. Bizim onu takibimiz, sürekli dua ederek onu sevmek, sunak üzerinde onu aramak, yaşam veren sözüyle hayatımızı doldurmak ve ona inanan herkesin hayatında dirilişinin gücünü ilan etmek şeklinde olacaktır.

Sürekli varlığıyla Rab sizi takdis etsin, çağrımızın yerine gelmesi için tek gerekli güç olan sevgisiyle sizi takdis etsin. Ebediyen kalacak olan sevgisiyle. Onun varlığını aramamız gerekiyor, ki böylelikle Rab bizim yüreklerimizi barış, cesaret ve yaratıcılıkla doldursun. Son söz olarak, Haçlı Teresa Benedikta, Edith Stein'in birkaç sözüne değineyim:

Her gün ağardığında bana sabahın ik kahvaltısı gibi gelirsin.

Senin etin ve kanın benim için yiyeceğim ve içeceğim olur

Ve muhteşem birşey olur.

Bedenin gizemli bir şekilde benimkine nüfuz eder

Ve senin ruhun benimkiyle birleşir:

Artık ben eski ben değilim.

Gelip gidiyorsun, ama gelecekteki
zafer için ektiğin tohum geride kalıyor

Bu toprak bedende gömülü duruyor.

Edith Stein Auschwitz Nazi toplama kampında dünyadaki hayat yolculuğunu tamamladı. Sevgili Eşi'nin örneğini takip ederek sonuna kadar gitti, kendisi Peder'i hoşnut eden bir kurban oldu. Onun lütfuyla sadık kalabilmek ve onun lütfuyla rahipliğimizin sonsuz armağanını yaşayabilmemiz için derin bir şekilde Mesih ile birlik olmamız gerekiyor. Amin.

3

KUTSAL HAFTA AYIN TÖRENLERİ

KUTSAL PERŞEMBE AYIN TÖRENİ

Kutsal Perşembe ayın töreninde İsa'nın havarileriyle beraber yediği son yemeği yeniden yaşarız, mütevazı bir hizmet göstergesi olarak onların ayak yıkamasının ardından İsa onlara da birbirleri için aynı şeyi yapmalarını söyler. Efkariştiya Kutlaması sona erdikten sonra, sunak örtüsü, mumlar ve çiçek vazoları sunak üzerinden kaldırılır, imanlıların İsa'nın havarilerine söylediği “uyanık kalın ve dua edin” sözünü yerine getirmeleri için Kutsal Efkariştiya hazırlanmış olan başka bir yere konular. Başepiskopos Martin imanlılara Kutsal Perşembe'nin önemini açıkladı. “İsa çekeceği acılar ve Haç üzerindeki sonu olacak ölüm yolculuğuna başlamadan

önce, öğrencileriyle birlikte son yemeğini yedi. Bu yemek sırasında hayatının ve onlarla olan misyonunun amacına hazırlamanın yanı sıra onlara canlı bir hatıra bırakmak ister. Yemek sırasında Kendisinin tüm kuşaklar boyunca ebediyen kalacağı Kutsal Efkaristiya'yı kurar. Kutsal Perşembe ayrıca Kutsal Efkaristiya Ayinini kutlayabilmek ve Rabbin sevgisini ve merhametini tövbe eden günahkarlarla paylaşabilmek ve tüm uluslar arasındaki insanlara Kurtuluş Müjdesini duyurmak için bir araç olarak papazlık kurumunu başlattığı günün hatırlanmasıdır. Kutsal Perşembe gününde İsa'nın emrettiği "Benim sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin" (Yuh. 13:34) sözünü duyurmamız gerektiğini anımsıyoruz.

İsa, İsrail halkının Mısır'daki köleliklerinden kurtulmalarını kutladıkları Pasah bayramının yerine Paskalyayı getirir. Bu olayın anısına kuzular kesilirdi. Yahudi geleneğinde, kurban edilen hayvan, Allah ve

halkı arasındaki antlaşmanın bir işaretiydi. Yeni Antlaşma’da İsa, hayatını bizler için sunan, Allah’ın Oğlu ve lekesiz kurban olur. Yeni antlaşmada bizi ebediyen Allah ile birleştiren yüce kurban budur. Mesih’in kurban olarak haç üzerindeki ölümüyle yeni halk yaratıldı.” Başepiskopos Martin, her Efkariya Kutlamasının Haçı kuşattığını, İsa’nın bizim için çektiği acıları ve kurbanı simgelediğini söyledi. “Efkariya bizim Mesih’in sonsuz sevgisinin armağanını yeniden deneyimlememizi sağlar. Her ne zaman Efkariya’yı kutlarsak, kurtuluş eylemi kurban olarak tamamlanır. Ekmek ve şarap Mesih’in bedeni ve kanına dönüştüğünden, her Efkariya’da biz de hayatımızda bir değişim geçirme deneyimi yaşarız, topluluk içinde ve bir bütün olarak hepimiz sevgiyle hizmet ve fedakarlık için gönderilmenin ne olduğunu deneyimleriz.” Başepiskopos ayrıca, “ekmeğin bölündüğü ve üzümlerin ezildiği her Efkariya kutlamasının bize daima kurtuluşumuzu sağlayan İsa’nın Haçını hatırlatır” dedi. Bu hareket Onun bize olan sevgisinin ve kendini tamamen bize vermesinin en yüce şeklidir. Efkariya’da tüm kardeşlerimiz için sevgi ve şefkat armağanı olarak İsa’yı alırız. Amin.

KUTSAL CUMA

Kutsal Kitap’da İsa’nın haç üzerinde can çekişirken söylediği son sözleri işittik. “Susadım!” İsa bu sözleri ölmek üzereyken söyler. Bu anda en büyük acıyı çekmektedir. Asla onun fiziksel olarak ve ruhunda yaşadığı üzüntü ile ne kadar acı çektiğini hayal bile edemeyiz. Mesih’in haç yolundaki acıları üzerinde düşündüğümüzde elimizde şaşkınlık, acı ve günahlarımızın acı dolu yükünden başka hiçbir şey kalmaz. Bize af dilemekten başka birşey kalmıyor.

Mesih’in bedenini aklımıza getirdiğimizde ölüm anında susamak ne anlama geliyor? Acaba çok susamanın anlamı nedir? Bu ifade, İsa’nın çektiği acıların yarattığı korkunç kuruluğu anlatmakla kalmıyor aynı zamanda da ‘başka’ bir anlam taşıyor. Bu sözler İsa’nın

Baba'ya ve kendisine yüklenen misyona tam bağlılığını teyit etme arzusunun kanıtıdır. Sembolik olarak, Mesih'e duyulan susuzluğun iki boyutu vardır: ilki yukarı, ikincisi ise aşağı doğrudur.

Susuzluğun herşeyden önce anlamı Rabbe susamaktır, onun varlığına ve tesellisine duyulan susuzluğu ifade eder. Bu susuzluk 63. Mezmurda anlatılır:

Ey Rab sensin benim Allah'ım,

Şafaktan beri seni arıyorum,

Canım sana susamış

Seni özlüyorum

Kupkuru susuz bir diyarda (Mezmur 63:2).

İsa'nın söylediği bu sözler aynı zamanda Baba'nın iradesine olan tam bağlılığını da ifade etmektedir. Mutlak itaatle İsa kendisini tamamen Babasının ellerine teslim eder. İsa'nın "Susadım" sözlerinin ikinci anlamı bizimle ilgilidir. İsa, biz insanları kendine çağırıyor. Bu susayış Mesih'in bizi çok arzulamasındandır. Rabbin her birimiz için sonsuz susayışı, sevgisi vardır. İsa insanlık için susar, tıpkı Samiriyeli kadınla yaptığı konuşma sırasında ifade ettiği gibi: "Bana içecek ver" (Yh. 4:7). İsa'nın en büyük arzusu Samiriyeli kadının ve onun halkının ondaki Rabbin Sözüne ve Kutsal Ruh'un armağanına açık olmalarıdır. "Susadım" sözü İsa'nın Peder'in arzusu ve kurtuluş planına göre yaşamındaki tam itaatini özetler.

10 Eylül, 1946 yılında Kalkütalı Azize Rahibe Teresa Haç üzerinde İsa'nın "SUSADIM" dediğini işitti. Ama ancak hayatının sonuna yaklaştığında Azize Teresa Haç üzerindeki Mesih'le bu deneyimini açıklar ve şöyle der: "Bu susama öyle içtendi ki 10 Eylül, 1946'dan bu yana bu konu hakkında hissettiklerimle ilgili mütevazı şekilde konuşmamayı tercih ettim". Azize Teresa, şöyle devam eder: "Size 'Susadım' diyen kişi İsa'nın kendisidir. Sadece bir kez değil, her gün adımızı söyleyen İsa'yı dinleyin...İçinizde sizi kendisine almaya susamış İsa'yı hissedinceye kadar, onun sizin için, sizin de onun için ne olmak istediğini anlamaya başlayamazsınız...İsa ile kişisel birlik, yoksullara hizmette meyve vermeli...". Kalkütalı Azize Rahibe Teresa, yüreğinin sessizliğinde "Susadım" diyen haç üzerindeki İsa'nın sesinin yankısını işitti.

Yüreğinin derinliklerinden gelen bu çılgınlığın kabullenilmesi onu Kalküta sokaklarına ve tüm dünyaya sürükledi; yoksul, terk edilmiş, ölmek üzere olan insanlarda

İsa'yı aradı. Gelenek çoğu zaman bizim Rabbe hissettiğimiz susuzluğa vurgu yapar. Oysa Rahibe Teresa Rabbin bize olan susuzluğuna odaklıdır. İsa, sürekli olarak kendi susuzluğuna bizim vereceğimiz karşılığı beklemektedir. İsa neden “Susadım” diyor? O bizim sevgimizi, ateşli bağlılığımızı, hayatlarımızı tamamen ona teslim etmememizi arzuluyor. Pek çoğumuz, bu konuda tereddüt ediyoruz. Kendimizi tamamen ona teslim etmekten korkuyoruz. Kendi planlarımıza yapışıp kalıyoruz. Bu arada, İsa bugün size ve bana çarmlıhta “Susadım” diye seslenerek bizim vereceğimiz cevabı bekliyor.

KUTSAL PASKALYA

Paskalya günü, insanlık tarihindeki en büyük mucizeyi ve en dikkat çekici olayı kutluyoruz, üç gün önce Golgota cehenneminde çarmlıha gerilen İsa'nın ölümden Dirilişini kutluyoruz. Ruhunu Göksel Baba'nın ellerine teslim eden İsa, ezelden beri var olandır ve şimdi kendisine inanan herkesi kendi Zaferini paylaşmaya davet ediyor. Aziz Yuhanna Katedrali'nde, Başepiskopos Martin çok sayıda imanlının katıldığı ve Dirilen Rabbin takdisini aldığı Paskalya Arifesi Gece Ayinini ve ertesi günü Sabah Efkaristiya Ayini'ni kutladı. Kutsal Kitap Mecdelli Meryem ve diğer kadınların İsa'nın mezarına geldiklerini ancak boş mezarla karşılaştıklarında inanılmaz bir şaşkınlık yaşadıklarını anlatır. İçeri baktıklarında, mezarı kapatan taşın yuvarlanmış olduğunu gördüler ama bu nasıl olabilirdi, bu taş büyük bir taşı, düşmanları yaptıkları tüm vahşete rağmen onu yok edemeyeceklerine içten içe inanıyorlardı. İsa, bir mezara hapsedilemeyecekti.

Onun basit, korkmuş müritleri mezara gelmeyeceklerinden ve cesaretleri olsa bile gelecek olan imanlı kadınların da bu ağır taşı yerinden oynatamayacaklarından emindiler.

Allah'ın Sözü sonsuza dek kalıcıdır; İsa söylediği gibi Dirilmiştir. Bu Allah'ın sonsuz gücünün ve evreni elinde tuttuğunu bildiren Vahiy'in en büyük tecellisidir.

Meleğin mezarda öğrencilerine duyurduğu Paskalya mesajı, onu ölümler arasında aramayın oldu. Mesih, ölümler arasından dirildi. Allah Oğlunu çürümeye terk etmezdi. İsa, hayat veren mesajına iman eden herkesin

kaderini değiştirdi çünkü onun öğretisi insan hayatına yeni bir şekil verir ve her insanın hayatında büyük değişim sağlar. Dirilen Efendimiz öğrencilerinin hayatlarını değiştirdi. Dirilişinden sonra, onların varlığı İncil'in duyurulmasına adandı. Mesih'in Dirilişi Filipililere yazdığı Mektupta anlattığı gibi Aziz Pavlus'un yaşamını değiştirir: "Ölümünde O'nunla özdeşleşerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp edip ölümden dirilişe erişmek istiyorum" (3, 10). Galatyalılara Mektubunda ise şunları yazar: "Mesih ile beraber çarmıha gerildim.

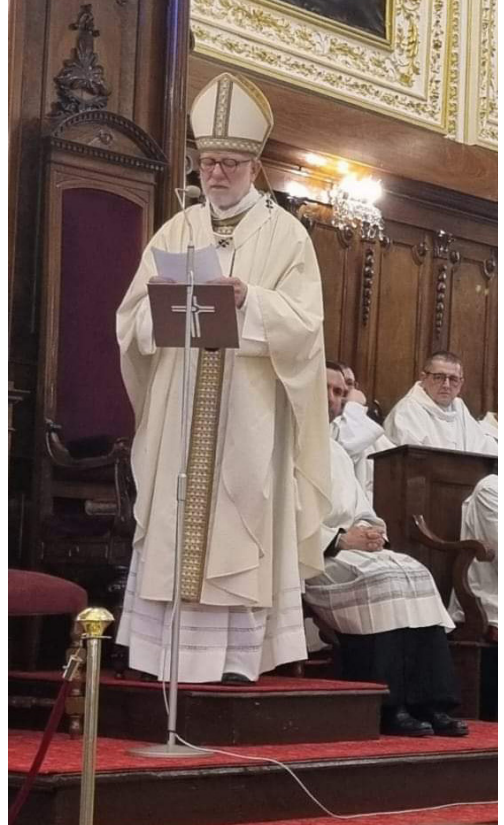
Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor". Aziz Pavlus'un deneyimleri bize Mesih'in dirildiğini öğretir. O yaşıyor ve biz de O'nun ilahi yaşamına ortağız. Dirilen İsa, ışıyla öğrencilerinin hayatlarını aydınlattı ve onlar tamamen değiştiler. Geri kalan tüm yaşamlarını Onun dirilişini duyurmaya adadılar. Simgesel olarak karanlıkta Paskalya Mumu ile kiliseye gireriz, evet İsa hayatlarımızdan günahın karanlığını uzaklaştırır ve Paskalyada bizi lütf ve iyiliklerle doldurur. Artık kötülüğün ve günahın esiri olmadığımızı aklımızdan çıkarmayalım, biz şimdi dirilmiş bir halkız. Melek kadınlara şöyle dedi, "Korkmayın, siz çarmıha gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz: O ölümden dirildi ve burada değil. O andan itibaren, Mesih'e iman eden ve onu sevenler açısından herşey değişti. Bu değişim hayatımızı derinden etkilesin,

hayatımızda yeni bir vizyona sahip olalım. Dirilen Efendimiz bize yaşamak için cesaret verir. İmanla ebedi yaşama yöneliriz ve dünyada Onun hayatımızdaki varlığı çektiğimiz her acı ve üzüntü için bir tesellidir.

Aziz Yuhanna, boş mezara bakarak imanla kendi deneyiminden şu şekilde söz eder: “Gördü ve inandı”. Daha sonra, ilk mektubunda Aziz Yuhanna yazmaya devam eder: “Size en baştan beri var olan, işittiğimiz, kendi gözlerimizle gördüğümüz, derinden deneyimlediğimiz, ve ellerimizle dokunduğumuz Hayat Sözü’nü duyuruyoruz.” Onlara hayat kendisi göründü ve kendini açıkladı ve onlar da İsa Mesih’teki ebedi yaşamı ilan ettiler. Gördüklerini saklayamadılar. Diriliş hakkında bildikleri gerçeği içlerinde tutamadılar. Neden? Aziz Yuhanna bunun cevabını veriyor: “Gördüğümüz ve işittiğimizi size ilan ediyoruz ki bu şekilde sizin de bizimle dostluğunuz olsun. Bizim dostluğumuz Peder ve onun Oğlu İsa Mesih ile diridir.” Bunun sebebi nedir? Birliktelik. Hepimizin kurtuluşu. Dirilen İsa’ya olan imanımızın hazinesiyle sevinç duyarak hepimiz hayatın hedefine ulaşabilelim.

Havariler Petrus ve Yuhanna büyük topluluğun önünde şöyle diyecekler: “Gördüklerimiz ve duyduklarımız konusunda sessiz kalmamız mümkün değildir” (Elçilerin İşleri 4:20). Mesih’i ilan eden ve O’nun için canlarını veren herkes için de aynı şey geçerli olacaktır. Sessiz kalmak mümkün değil. Onların tanıklıkları sayesinde biz de müjdeyi aldık. Ve bu güzel müjdeye iman ettik çünkü gerçektir. İncil bizim umudumuzdur! Hepimiz için Mesih’in dirilişi yaşam kaynağıdır. Çünkü dirilen Mesih İsa’ya inandığımızda, onun ölümünde ve dirilişinde onunla birleşmiş oluyoruz. Onunla birlikte ölümden yaşama geçtik. Biz de bu ebedi yaşamın ortaklarıyız. Böyledir. Amin.

4

BAŞEPISKOPOS MARTİN'İN PAPAZLAR VE DİĞER ADANMIŞLARLA TOPLANTISI

Başepiskoposluk bölgesinde, dünyanın bu köşesinde bulunduğumuz yerde en iyi şekilde nasıl Rabbin halkının hizmetinde olunabileceği ve çeşitli hizmetlerin gözden geçirileceği görüşülmek üzere papazlar ve diğer adanmışlarla aylık toplantı gerçekleştirildi. Başepiskopos Martin, yeni gelen papazları ve rahibeleri selamladı. Rahibe Yona PRR ve Rahibe M. Magdalena PRR. Peder Adrian Baciu OFM Conv., Peder Iosif Robu OFM Conv., Moses OFM Conv. ve Peder Javed OFM Cap., Peder Robert OFM Cap. İtiraf Gizemi hakkında konuşma yaptı (bu konuşma bu bültende paylaşıldı).

Başepiskopos, Kutsal Gizemin önemi hakkında paylaşımda bulundu ve papazlara buldukları kiliselerde İtiraf için her zaman hazır olmalarını isteyerek onları cesaretlendirdi. Günümüzde pek çok insan hayatlarını aşındıran günahın gücü altında yaşıyorlar ve günah içinde yaşamak ailelerin huzurunu yok ediyor. İtiraf Gizemi ruhların iyileştirilmesi için bir kaynak olup imanlıların hayatlarında Allah'ın sevgi ve merhametini görmelerini sağlar. Daha sonra Santo Rosario'dan (Alsancak Santo Rosario Kilisesi) laventen bir çift deneyimlerinden söz ederek Kilise'den bazı beklentilerini dile getirdiler. Kutsal Hafta tören programları mahalli papazlarla paylaşıldı.

5

MERAM/KONYA MÜFTÜSÜNÜ ZİYARET

26 Şubat 2024 sabahı, İzmir Başepiskoposluğu Şansölyesi Peder Alessandro Amprino ve Havari Aziz Pavlus Kilisesi sorumlusu, rahibe Mariagrazia Zambon, Meram/Konya Müftüsü Zekeriya Koçak'ı ziyaret etti. Görüşme, Müslüman inananları için beş kutsal gecedenti üçüncüsü olan, günahların affedildiği Berat Kandili'nden iki gün sonra gerçekleşti. Karşılıklı tanışmanın gelişmesine imkan verecek şekilde samimi bir havada geçen görüşme, bir saatten uzun sürdü. Tüm dünyada barışın tekrar hâkim olması gerektiği konusunda ortak duygu ve düşünce içinde, tüm dünyanın iyiliği için karşılıklı iyi dilekler ifade edildi.

Tüm İzmir episkoposluk bölgesi cemaati adına Meram Müftüsü Zekeriya Koçak'a bir hediye yanında Başepiskopos Monsenyör Martin Kmetec'in mektubu da takdim edildi. Meram Müftüsü, mektup ve hediye nedeniyle duyduğu memnuniyeti ifade etti.

Türkiye'deki Hristiyan Cemaati'nin iki üyesi ve bölgedeki Müslüman cemaatlerin yaşamını düzenleme ve dini haklar konusunda yetkili görüş bildirme görevini taşıyan Sayın Zekeriya Koçak ile yapılan bu görüşme, her yıl 4 Şubat'ta kutlanan ve İzmir Başepiskopuluğu yaşamında da çok önemli bir ânı temsil eden Uluslararası İnsan Kardeşliği Günü ruhuna uygun olarak planlanmış ve gerçekleştirilmiştir. Böylece, bu basit toplantının bile dünyayı iyileştiren kardeşliğin gerçekleşmesine katkıda bulunabileceğine dair inandırıcı bir umudu besleyebiliriz.

6 BORNova FRANSİSKEN PAPAZLARININ DÜZENLEDİĞİ İFTAR YEMEĞİ

Her yıl Bornova Fransisken papazları Müslüman din adamlarını, sivil ileri gelenleri ve topluluğun dostlarını iftara davet ediyor. Dünyanın iki büyük dininin mensupları arasındaki bu kardeşlik ve birliktelikte İzmir Başepiskoposu, papazlar ve rahipler dostluk yemeğinde buluştular. Bu yıl toplantı 3 Nisan, 2024'de Bornova'da düzenlendi. İftar yemeği Müftü'nün duasıyla başladı. İftar sırasında, belediye başkanı, bu büyük kardeşlik ve dostluk nezaketinden dolayı Başepiskopos Martin ve Fransisken Topluluğuna derin takdirlerini belirterek teşekkür etti. Allah'ın kendilerini hayatında ve insanlara verdikleri hizmette kutsamasını dileyerek dua etti. Daha sonra, herhangi bir şekilde kendisine ihtiyaç duyulursa her zaman yardıma hazır olduğunu söyledi.

Bu yemek sırasında Başepiskopos Martin, tüm dinlerin imanlılara orucu ve

dua etmeyi ve ihtiyaç halindeki kardeşlerini göz etmelerini salık verdiklerini ve bunun Allah'ı hoşnut ettiğini söyledi. Mübarek Ramazan ayı nedeniyle Müslüman kız ve erkek kardeşlerini, ruhların arınması için oruç tuttukları, dua edip kendilerini Allah'ın rızasına teslim ettikleri ve ihtiyaç halindeki tüm kardeşlerini gözettikleri ve böylece tüm insanlara karşı sorumluluklarını yerine getirdikleri için tebrik etti.

Başepiskopos ardından bu yıl Hristiyan oruç devresinin de hemen hemen aynı döneme rastlamasının güzel bir tesadüf olduğunu ve daha bir hafta önce Paskalya'yı kutladıklarını söyledi. Bu şu anlama geliyor; neredeyse dünya nüfusunun yarısı oruç tutarak ve dua ederek, günahları için pişmanlık duyup tövbe ederek Allah'ın yollarına dönüyor ve imanlılar olarak Kutsal Kitapların öğretisine göre yaşıyor, hayatlarına insana yaraşır soylu, adalet, eşitlik ve huzur gibi değerleri yerleştiriyorlar.

Başepiskopos, orada bulunan herkese Ramazan'ın geri kalan günleri için lütuf dolu günler diledi. Fransisken Topluluğu adına Peder Felianus davetlilere teşekkür etti. "Her sene güzel bir gelenek olarak İftar yemeği düzenlemeye devam ettiğimiz için çok mutluyuz. Bu yemeğe katılımından dolayı ve Başepiskoposluk bölgesinde dinlerarası buluşmalara yönelik girişimleri teşvik ettiği için Başepiskopos Martin'e teşekkür ederiz." Varlığıyla ve nazik sözleriyle bu yemeği onurlandırdığı için belediye başkanına şükranlarını sundu; varlıkları ve duaları manevi zenginlik kaynağı olan dini liderleri takdir etti, son olarak ama bir o kadar da önemlisi her zaman yanlarında olan sevinçlerini ve topluluğun mücadelelerine destek veren müslüman kardeşlerini takdir ettiğini söyledi.

Peder Felianus, dünyada Rabbin yarattığı tüm insanlarla beraber hayatını uyum ve kardeşlik içinde yaşamasıyla tanınan Assisili Aziz Fransua'nın sahip olduğu ruhla, kardeşleriyle paylaştıkları bu İftar yemeğini düzenlemelerinin Allah'ın bir lütfu ve kendileri için de büyük bir onur olarak gördüklerini söyledi. Ramazan ayı, Allah'ın lütfu ve bereket ayıdır. Bu akşam ki İftar yemeğiyle hep birlikte bu lütufları paylaşmayı arzuluyoruz. Allah hayatlarımızdan tüm zorlukları uzaklaştırsın ve bizi ve ülkemizi barış ve bollukla takdis etsin.

7 BAŞEPIKOPOS MARTİN KMETEC'İN PASKALYA KUTLAMASI

EFENDİMİZ İSA DİRİLDİ, ALLELUYA!

DİRİLEN RABBİMİZİN CANLI VARLIĞI TÜM İNSANLIĞA ACI, SIKINTI VE ENDİŞELER KARŞISINDA KALICI HUZUR VE GÖKSEL SEVİNÇ BAHŞETSİN. "HUZUR SİZİNLE OLSUN!" (Yh. 20;19) SÖZÜ DİRİLEN RABBİN ÖĞRENCİLERİNİ SELAMLAMA ŞEKLİYDİ. DİRİLEN RAB İÇİMİZDE YAŞADIĞI İÇİN, SEVGİ, MERHAMET, ŞEFKAT VE FEDAKARLIK HİZMETİ YÜREKLERİMİZDE DİRİLEN İSA'NIN CANLI OLDUĞUNU GÖSTERİR. BAŞKALARINA OLAN SEVGİMİZİ HER GÖSTERDİĞİMİZDE, DİRİLİŞE ORTAK OLURUZ. PASKALYA BİZE HAYATIMIZDAKİ HER KUTSAL CUMANIN BİR PASKALYA PAZARI OLACAĞINI HATIRLATIR VE İSA BİZİM DİRİLİŞİNDEKİ ZAFERİ VE ŞANI PAYLAŞMAMIZA İZİN VERECEKTİR. HEPİNİZE PASKALYA LÜTUFLARI DİLİYORUM.

BAŞEPIKOPOS MARTİN KMETEC OFMCONV.

İZMİR BAŞEPIKOPOSU